

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre – Francja) – Saint Louis Sucre, dawniej Saint Louis Sucre SA/Directeur général des douanes et droits indirects

(Sprawa C-96/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Cukier — Opłaty produkcyjne — Prawo do zwrotu — Cukier składowany niewywieziony — Bezpodstawne wzbogacenie — Swoboda przedsiębiorczości — Metoda obliczania)

(2016/C 305/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Nanterre

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saint Louis Sucre, dawniej Saint Louis Sucre SA

Strona pozwana: Directeur général des douanes et droits indirects

Sentencja

- 1) Artykuł 15 ust. 2 i 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru należy interpretować w ten sposób, że nie przyznaje on producentowi cukru prawa do zwrotu opłat produkcyjnych uiszczonych od ilości objętego kwotami A i B cukru, które były jeszcze składowane w dniu 30 czerwca 2006 r., wobec faktu, że system opłat produkcyjnych nie został odnowiony po tej dacie rozporządzeniem Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru.
- 2) Nie wykazano niczego, co mogłoby kwestionować ważność rozporządzenia Rady (UE) nr 1360/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, współczynnik wymagany do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 oraz kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami do pobrania w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 4.5.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Franz Lesar/Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt

(Sprawa C-159/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. a) — Artykuł 6 ust. 2 — Dyskryminacja ze względu na wiek — Ustalenie uprawnień emerytalnych byłych urzędników — Okresy przyzuczenia do zawodu i pracy — Nieuwzględnienie takich okresów ukończonych przed osiągnięciem 18. roku życia)

(2016/C 305/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Franz Lesar

Strona pozwana: Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 1, art. 2 ust. 2 lit. a) oraz art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te nie stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które – do celów przyznania prawa do emerytury i obliczenia wymiaru świadczenia emerytalnego – wyklucza uwzględnienie okresów przyuczenia do zawodu i pracy ukończonych przez urzędnika przed osiągnięciem przez niego 18. roku życia, ponieważ uregulowanie to ma na celu zagwarantowanie jednolitego ustalenia w ramach systemu emerytalnego urzędników wieku przystąpienia do tego systemu oraz wieku uprawniającego do pobierania świadczeń emerytalnych wypłacanych w tym systemie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – Kreissparkasse Wiedenbrück/Finanzamt Wiedenbrück

(Sprawa C-186/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Artykuł 173 ust. 1 — Towary i usługi wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i do transakcji zwolnionych z podatku (towary i usługi do użytku mieszanego) — Ustalenie kwoty odliczenia podatku od wartości dodanej — Proporcja podlegająca odliczeniu — Artykuł 174 — Proporcja podlegająca odliczeniu obliczona przy zastosowaniu kryterium podziału według wielkości obrotów — Artykuł 173 ust. 2 — Uregulowanie stanowiące odstępstwo — Artykuł 175 — Zasada zaokrąglania proporcji podlegającej odliczeniu — Artykuły 184 i 185 — Korekta odliczeń]

(2016/C 305/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreissparkasse Wiedenbrück

Strona pozwana: Finanzamt Wiedenbrück

Sentencja

1) Artykuł 175 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania zasady zaokrąglania przewidzianej przez ten przepis, jeżeli proporcja podlegająca odliczeniu jest obliczana według jednej z metod stanowiących odstępstwo wskazanych w art. 173 ust. 2 tej dyrektywy.